

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus/200 Lei.
Pe jumătate de an 80 "		
Pe un pătrar de an 40 "		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Nr. 4307 E ex 1930.

Notă oficială.

On. Oficii parohiale din comunele, unde avem sesiuni parohiale reduse sau vacante, se invită, ca să înainteze Consiliului nostru eparhial câte un tablou specificat pentru fiecare sesiune parohială, din care să se vadă, ce impozite au să se plătească pe anul 1930 și întrucât s'ar fi plătit ceva din aceste impozite, aceea să se facă evident într'o rubrică separată a tabloului.

Caransebeș, la 24 Iulie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Triumful Creștinismului.

De: C. Rudnean.

Dintre toate religiile existente azi, creștinismul se menține mai mult ca oricare alta. Creștinismul s'a impus prin Mântuitorul Lumii Iisus Christos, care a spus: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl, decât prin Mine”. (Ioan 14, 6).

Iisus Christos n'a făcut ca și Confucius, Buddha, n'a disprețuit vechile așezăminte religioase existente, nici scrierile profeților, ci a îmblânzit sufletele oamenilor prin viața și faptele ce le-a săvârșit.

Le-a arătat noua cale a vieții, pe care trebuie să apuce cu toții, i-a apropiat de El și prin aceasta s'a făcut apropierea față de Tatăl ceresc, care L-a trimis în lume „ca să mărturisească despre lumină”.

Și întunec mare a domnit în societatea greco-romană, în Roma cezarilor, virtutea a fost înlocuită cu desfrâul, zeitățile orientale se aglomeraseră în Roma, materialismul zdruncinase

vechile așezăminte greco-romane, totul părea o ruină — când, deodată — apare trimisul lui Dumnezeu Mântuitorul Lumii cu noua Sa învățatură. „Vestea cea nouă” începu să se lățească tot mai mult și concepția despre viață a filosofilor a început să fie schimbată în sensul unei morale creștine.

Învățătura nouă n'a fost primită la început decât de un număr restrâns de oameni — ea se lăți însă repede prin *ideile nobile și morala sublimă* pe care o propovăduia *Iisus Christos*.

Iisus Christos n'a venit în lume ca să refacă vechiul imperiu jidovesc, pentru că ne mărturisește: „Impărăția mea nu este din lumea aceasta”; a venit ca să dea „duh de viață” celor insetați de dreptate.

Creștinismul nu poate fi înțeles fără divinitatea vieții Mântuitorului Iisus Christos.

Creștinismul a desființat vechile zeități păgâne și a îndepărtat sacrificiile sângeroase, punând în centrul existenței pe „Dumnezeu Tatăl” care conduce Universul prin bunătate și dragoste... Universul nu-i decât o poemă divină... e opera supremului Creator...

Mântuitorul Iisus Christos îi îndrumă pe oameni să se desbrace de haina materialismului, să fie virtuoși: „Fiți desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel din ceruri desăvârșit este”, în locul urei s'a instituit legea supremă a iubirii: „Iubiți-vă unii pe alții”... Iisus a venit în lume ca să o mântuiască: „Așa a iubit Dumnezeu lumea, încât și pe Fiul său cel unul născut l-a dat, ca tot cel ce crede întru el să nu piară, ci să aibă viață vecinică” (Ioan 3, 16)

Această învățatură sublimă a *dragostei* o găsim în Evangelie. Evangelistul Ioan ne spune: „Iubiților, nă ne iubim unul pe altul, pentru că dragostea este dela Dumnezeu și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cel ce nu iubește n'a cunoscut pe

Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire. Intru aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu către noi, că pe fiul său unul născut l-a trimis Dumnezeu în lume, ca prin el viață să avem. In aceasta este dragostea, nu fiindcă noi am iubit pe Dumnezeu, ci fiindcă el ne-a iubit pe noi și a trimis pe fiul său jertfă de ispășire, pentru păcatele noastre (Ioan 4, 7—10).

Apostolul Pavel ne arată cum trebuie înțeleasă dragostea creștinească: Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, dragostea nu pizmuește; dragostea nu se laudă, nu se umflă în mândrie, nu se poartă necuvincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată. Prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit (I Corinteni 13, 4-9),

S'a schimbat deasemenea și starea grea a acelor cari erau condamnați o viață întreagă la **sclăvie**, în fața lui Dumnezeu, nu există *erashii*, toți sunt egali, a început să strălucească libertatea și pentru cei încătușați...

Iisus Christos, a venit pe pământ ca să mântuiască umanitatea de păcat, pentru aceasta s'a rugat pe Gethsimani: „Părintele meu, dacă este cu putință, treacă dela mine paharul acesta“...

Sublimul sacrificiu ce l-a făcut pentru omenire, e suprema realizare a unui progres imens și învățătura cea mai frumoasă ce a probat-o cu prețul vieții Sale; arătând încăodată că „*Dumnezeu e iubire și prevedință*“ și „*Cel ce nu iubeste n'a cunoscut pe Dumnezeu!*“

Ritmul vieții creștine a început să crească tot mai mult, societatea greco-romană a îmbrățișat noua religie a lui Iisus Christos. Apostolii au fost cei mai de seamă realizatori practici ai creștinismului. Apostolul Pavel din *Tars*, a fost consolidatorul doctrinei creștine într'un tot unitar, dându-i creștinismului o organizare practică.

Credința creștină a început să fie tot mai puternică, de aceea conducătorii imperiului roman au început prigonirile cele grele contra creștinilor. S'a început noaptea grea a sângelui și a morții creștine, mii de creștini au trebuit să moară pentru că au mărturisit *religia lui Christos*. In locul miilor de creștini au răsărit alte mii, din sufletul lor s'a desprins entuziasmul măreț al religiei creștine.

Religia creștină, e superioară celorlalte religii prin întemeetorul ei *Iisus Christos, Fiu al lui Dumnezeu*, prin sacrificiul ce l-a făcut pentru omenire, prin morala superioară, care conține ideile cele mai frumoase și adevărate.

Istoria bisericii creștine, ne arată desvoltarea treptată a religiei creștine, atacurile îndreptate contra lui Iisus Christos și întreaga soartă a creștinilor. Ea e sublima carte cu un conținut atât de bogat, unde sunt înregistrate toate prigonirile ce le-au suferit creștinii din partea tiranilor. Ea e o istorie a martirilor și a tuturor acelor, cari s'au jertfit pentru triumful idealului creștin.

„Și cuvântul trup s'a făcut“; *idealul creștin* a biruit!!

Idealul creștin, e și cerința imperioasă a vremii noastre, din nou creștinismul își face drum în lume, din nou apare figura măreață a Mântuitorului, care ne îndeamnă să ne întoarcem la „**iubire și pace**“.

„**Iubirea și pacea**“ creștină, ne vor da liniștea sufletească, ele vor fi călăuzitoarele vieții noastre!!

Triumful ideilor creștine, e și triumful creștinismului. Să-l primim pe Iisus Christos cu inimă curată, să nu fim judecați, pentru că „oricine crede în El nu este judecat; dar cine nu crede a și fost, pentru că n'a crezut în numele singurului Fiu al lui Dumnezeu“ (Ioan 3, 18).

Capela dela „Piatra scrisă“.

Lângă al treilea pod din înălțime, acolo, unde iasă trenul din tunelul Armenișului, la gura unei ocolituri de dealuri, sub cleanțuri pleșuve, este o scobitură tăiată în steni de piatră, pe cerimea cărei scobituri e zugrăvită icoana Sfintei Treimi, numindu-se în graiul poporului: „Piatra scrisă“.

Icoana aceasta este îmbrăcată într'o capelă, zidită pe cheltuiala credinciosului evlavios Vasile Dragomir și a soției sale Ana.

Vasile Dragomir, de prezent domiciliat în Slatina-mică, s'a născut la 8 Septembrie 1873 în comuna Armeniș.

De copil mic l-a luat să-l crească mătușă-sa Iconia, care era măritată după Mihai Gherga din Slatina-mică, căci ei n'aveau copii și n'avea cine să-i moștenească.

La anul 1893 s'a cununat Vasile Dragomir cu Ana Igazan, tot din Slatina-mică. Din căsătoria aceasta s'a născut o unică fetiță, care primise în botez numele Maria:

Vasile Dragomir împreună cu soția sa Ana văzând, că bunul Dumnezeu nu le dăruiește alți copii, s'au hotărât ca pe Maria lor să o dea la școală la Caransebeș după ce terminase școala primară în locul ei de naștere.

Părinții îngrijorați de viitorul fetei lor, se purtau cu gândul să dea fetei lor o creștere

cât mai bună, ca să nu fie silită să muncească din greu pământul.

Dar „omul propune și Dumnezeu dispune“ e o zicală, care prea bine se potrivește aici.

Căci iată ce s'a întâmplat.

Fata, care era bucuria și fala părinților, — se îmbolnăvise și cu toată îngrijirea părintească trece la cele vecinice în anul 1927, în vârstă de 26 ani, după un morb greu și îndelungat, care îi distruse organismul tiner.

Mare a fost durerea părinților, căci pierduseră pe unica lor fiică, pe care o crescuseră sub aripile lor ocrotitoare.

Nemângăiații părinți însă nu au disperat, ci și-au îndreptat ochii și rugăciunea lor către Ceriu și s'au hotărât să aducă o jertfă după puțința lor cât de mare Celui de sus întru amintirea scumpei lor fetițe Maria, rugând pe atotputernicul Dumnezeu să-i ierte greșelile cele cu voie și fără de voie și să o așeze în locul cu dreptii.

Și pentruca hotărârea lor să se prefacă în faptă au cerut în 7 Ianuarie 1929 dela Consiliul eparhial din Caransebeș, ca să li-se ceară permisiune, să îmbrace icoana Sfintei Treimi dela „Piatra scrisă“ de lângă comuna Armeniș într'o capelă și să li-se exopereze spre acest scop autorizația cuvenită dela direcțiunea C. F. R. și dela oficiul edil județean, prezintănd un plan după care era să se facă lucrarea.

Consiliul eparhial, cenzurând planul, în ședința ținută la 8 Februarie 1929, li-a încuviințat cererea, dându-le voie ca, conform planului prezentat să îmbrace într'o capelă icoana Sf. Treimi dela locul de închinare amintit.

Cu o cale a întreprins Consiliul eparhial pașii necesari, ca să exopereze autorizația de zidire cuvenită, atât dela direcțiunea regională a C. F. R. din Timișoara, cât și dela oficiul edil județean din Logoj.

Dupăce se îndeplinesc formalitățile și binevoitori de ai Bisericii făcură intervenții la Logoj, Timișoara și București, s'au exoperat permisiunile necesare de a se putea începe zidirea capelei.

În 1 Octomvrie 1929 înainte de amiază fu chemat preotul Ilie Pepa din comuna Armeniș să meargă la „Piatra scrisă“, ca să sfințească piatra fundamentală la zidindă capelă.

Bucuria fiind generală, au alergat cu mic cu mare să asiste la actul sfințirii, care sevărsându-se din partea preotului locului, acesta a așezat o inscripție scrisă pe hârtie de pergament în ziditură cu următorul cuprins:

„Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea

este Fiul, acoperământul meu este Duhul sfânt. Treime Sfântă! Mărire Ție! Amin.“

„La anul Domnului 1929, sub Domnia Majestații Sale Regelui nostru Mihai I., fiind Episcop în dieceza Caransebeșului Prea S. S. Dl. Dr. Iosif Tr. Badescu, protopresbiter în traclul Caransebeșului Prea On. Domn Andreiu Ghidiu și paroh în Armeniș preotul Ilie Pepa — s'a zidit această capelă cu spesele credinciosului econom Vasile Dragomir și a soției sale Ana Nr. casei 277 din Slatina mică“.

„Piatra fundamentală a fost sfințită și așezată de parohul Armenișului Ilie Pepa la 1 Octomvrie 1929, fiind de față înv. dir. Florea Băcila, înv. Speranță Modălcă cu 140 elevi și eleve de școală, apoi Vasile Dragomir și soția sa Ana, arhitectul Ioan Precop din Caransebeș, sub a cărui conducere și plan se zidește, măestri zidari Ioan Sporea și Andrei Gligorescu, măestri ajutor Constantin Dolomița și Nicolae Bistrean și alții.“

În fața acestei capele îi zicem frunțașului din comuna Slatina, Vasile Dragomir, fost episcop la sfânta biserică, consilier parohial și comunal, precum și soției sale Ana, ca Dumnezeu să le dăruiască mângăierea sufletească, iar reposatei lor fiice Maria să-i facă parte de odihnă în ceata dreptilor.

Progres prin muncă.

Este de ajuns să fii mărturie a vieții marilor metropole, o zi ori două și te poți deplin convinge, despre munca intensă ce se depune ca și despre repeziciunea cu care se desfășoară lupta pentru traiu a omenirii de azi.

Dorința de progres, de înaintare, este nota marcantă, ideologia tuturor manifestațiunilor, indiferent în ce direcție. Această tendință de progres a avut seceriș prisositor, iar progresul însuși este rodul ostenețelor îndelungate, produsul frământărilor științei teoretice și practice.

În trecutul nu prea depărtat munca a produs și produce mai ales astăzi adevărate minuni. Legea dată lui Adam de către Creator în formula blestemului: „În sudoarea feții tale vei mânca pâinea ta“, se referă oarecum la forțele intelectuale ale omului decât la cele fizice deoarece de acestea — de cele fizice — s'a folosit numai ca de unelte în răsvrătirea sa, dupăce acele — adică cele intelectuale, — l-au determinat, l-au împins a se ridica peste Creatorul său. Blestemul trupului e defectuos fără blestemul spiritului, iară blestemul rostit asupra lui Adam va fi sunat astfel: în sbuciumul și în frământarea neputincioasă a minții tale vei căuta

adevărul, te vei strădui să cunoști tainele firii și să ajungi la cunoașterea celor pierdute.

Că Moisi adresându-se „Israelului celui trupesc“ a refăcut partea spirituală, o înțelegem ușor, deoarece el a voit ca iudeii să îndrăgiască munca fizică într-o vreme încă nesosită pentru avântări mai superioare pe teren intelectual.

Și iată că din clipa aceia a „sentinței divine“, munca a fost și este legea imperativă a vieții omenești. Munca e sorocită fiecăruia deopotrivă.

Altădată, în epoca sclavagiului păgân, munca eră disprețuită, mai apoi a nobilitat-o Cel ce a fost trimis să înfrumusețeze toate manifestațiunile, toate palpitarile vieții omenești și rând pe rând ea a fost îmbrățișată de toți, dela craiul cel mai ilustru până la milogul ce-și duce nefericirea din poartă în poartă. În zilele noastre parecă munca a ajuns la un grad de intenzitate până la care parcă nu s'a mai înălțat nicicând, iar de pe urma ei vedem cum ca iarba pe urma ploii de primăvară, răsare progresul, înălțarea, evoluția. Deci, hotărât, cine vrea să înainteze este absolut necesar să muncească.

Dacă voim — și trebuie să voim — să progresăm și noi trebuie să muncim, trebuie să ne frământăm, să ne sbuciumăm cu trupul și mai ales cu sufletul.

Când toată lumea evoluiază, când toate clasele sociale, grație muncii intense stăruitoare, progresează, numai noi, noi fiii muncii să rămânem înapoia celor ce aleargă? Corpurile neînsuflețite dacă nimeni nu desvoltă o energie spre a le mișca din loc, își mențin poziția. În lumea spirituală la fel; sufletul pentru a cărui avântare nu se desvoltă nici o energie, deși nu rămâne inert, — dar se corupe. Ne aflăm deci în fața primejdiei stricăciunii sufletești și dacă nu altceva, cel puțin aceasta ne îndeamnă, ne silește chiar să voim progres, și prin urmare să vrem muncă încordată, închinată înălțării sufletelor și închinată unei adevărate culturi creștinești.

Că și noi am progresat și progresăm pe zi ce merge, e lucru vădit dar totuși mai avem încă mult.

Căci precum omul de astăzi nu se îndestulește cu avionul, radio, telegrafia fără fir, etc., cel de mâine va căuta altceva și mai ingenios. Dar oricât s'ar perfecționa lumea în privința aceasta, ori câte seruri ar descoperi medicina, totuși „mulțime multă de bolnavi, orbi, șchiopi“, vecinic vor exista. Aceste boale împreunate cu o oarecare dorință sufletească ce nu se poate defini și pe care nici serumul nu o poate satis-

face, nici iuțimea aeroplanului nu o poate realiza, tac ca omul să se simtă pururea nenorocit și să recunoască, că încă nu a progresat atât ca să cunoască adevărata îndestulare, să cunoască cărarea fericirii. Când noi vom reuși să infiltrăm cunoștința adevărului creștin și duhul evanghelic al Domnului în toți fiii bisericii noastre învățați și neînvățați, și mai ales când vom reuși a-i îndupleca să-și întocmească viața pe cărarea acestui adevăr, atunci și noi vom putea cu drept cuvânt simți bucuria, că am progresat. E un liman ce cu greu se poate ajunge. Dar putem ajunge, și ca să putem trebuie să muncim, trebuie să ne frământăm, trebuie cu un cuvânt să ne jertfim. Îndemnul Sf. Ap. Pavel să ne fie adevărata deviză. „Socotiți drept aceia cum cu pază să umblați nu ca niște neînțelepți ci ca cei înțelepți, răscumpărând vremea căci zilele sunt rele“. (Efes. 5, 16)

Să îndrăsnim însă mai mult, căci începutul e mult grăitor.

D. Anuțoiu
preot.

Creștinismul ca factor social.

de preotul: **Cuzman Lăpădat.**

(Continuare)

Nimeni nu poate contesta foloasele neasemănate de mari, ce le-a adus și aduce religionea creștină la consolidarea și progresul statelor. Popoare păgâne și barbare, îmbrățișând religionea creștină au început să progreseze și în statele lor să domnească ordinea și disciplina, lucru ce putem observa și în zilele noastre din activitatea misionară printre popoarele sălbatice, „.....căci din omul ticăloșit prin păcat el poate ridica sfinți și din noroade slăbănogite, așezăminte de cultură și înfrățire“. ¹⁾

Deviza de care se conduce nu este alta decât cuvintele Evangheliei: „...dați Cesarului cele ale Cesarului iar lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu“ ²⁾, precum și cuvintele apostolului Pavel, care zice: „Orice suflet fie supus înalțelor stăpâniri. Căci nu este stăpânire decât dela Dumnezeu, iar care sunt, de Dumnezeu sunt rânduite.“ ³⁾

Cele spuse până acum cred că sunt de ajuns pentru a putea convinge lumea de azi asupra folosului și rolului important ce-l are creștinismul în viața noastră socială. Celace crede și voește să creadă se va mulțumi și cu aceste puține cuvinte, iar pe cel necredincios, în îndărătnicia lui nu-l vor putea converti nici cărțile scrise de cei mai mari învățați ai lumii.

Am văzut și aceea, că singură știința nu poate fi suficientă pentru omenire. Rolul științei este de a se pronunța în chestiuni materiale, pur științifice, și nicidecum în chestiuni sufletești, unde numai religionea creștină este chemată și are dreptul.

1) Pr. Prof. Gh. I. Ghica: Creștinismul și problemele sociale. Bibl. „Consânzeana“ Nr. 28 Pag. 4.

2) Mateiu XXII. 21.

3) Romani XIII. 1.

Religiunea nu combate știința și nu contrazice cercetările ei pozitive. Barbați nemuritori, cari au făcut epocă în știința, precum: Keppler Galileu, Kopernicus, Newton și alții erau buni creștini. Așa bunăoară Newton de câte ori rostia numele lui Dumnezeu își descoperia capul. Nemuritorul Keppler termină opul său despre armonia lumilor cu cuvintele: „Îți mulțumesc Ție Dumnezeule și creatorule, că mi-ai dăruit bucuriile acestea asupra fapturilor și operilor mâinilor Tale. Am descoperit oamenii mărirea lucrurilor Tale, încât spiritul meu mărginit a putut cuprinde nemărginitatea Ta. Dacă am grăit ceva nepotrivit Ție, sau aș fi vândând ceva onoarei mele, iartă umilinței mele prea grațios“.⁴⁾

Acestea sunt cuvintele unui bărbat de știință, ceea ce nu l-a împiedicat să fie și creștin bun.

Poate propăși cultura sufletească oricât, pot să se extindă științele naturale oricât de departe și de adânc, și spiritul omenesc să-și lărgească oricât de mult orizontul, totuși nu vor întrece niciodată sublimitatea și cultura morală a creștinismului, cum strălucește și luminează în Evangheliile lui Christos.⁵⁾

Primim și recunoaștem foloasele științei „dar nu spre a dărâma bisericile și moravurile noastre și de dragul unui Vogt, Büchner și a altor necredincioși nu vom strica legea noastră, moștenirea cea mai scumpă din străbuni“.⁶⁾

Oamenii, cari sunt într'adevăr oameni de știință și nu urmăresc alte interese, au recunoscut sublimitatea creștinismului, niciodată nu și-au ridicat glasul să defaima și nu au încercat să nimicească operele sale binefăcătoare, aceasta au făcut-o și fac mai ales semidoctii „ei ies marșial pe frontul negației și dau atac împotriva creștinismului și bisericii întemeiate de el, căci un om de cercetare serioasă, în orice domeniu al cunoștinții, nu poate lua niciodată atitudine eroică împotriva adevărurilor în care cred de două mii de ani și cei mai aleși dintre cei aleși ai omenirii și pe care când nu le poate dărâma, dacă încearcă acest lucru, înțelege că e dator să le respecte, cum respecti un adversar pe care nu l-ai putut înfrânge. Este o elementară datorie de bun simț și de cavalierism, adică de onestitate științifică aceasta“.⁷⁾

Învățăturile creștine trebuie să stăpânească peste tot rotogolul pământului, ele să ne fie izvorul nesecat de apă vie, balsamul tămăduitor al durerilor noastre sufletești, școala cea mai înaltă pentru educația odraslelor noastre, povățuitorul drept al bărbaților și nădejdea bătrânilor gârboviți de povara vieții.

Idei profunde turnate într'o limbă așa de simplă, ele sunt atât pentru bogat cât și pentru sărac, tânăr și bătrân, învățat sau neînvățat, pentru trecut, prezent și viitor.

Noroade vechi s'au cufundat în marea vieții și altele noi au apărut la suprafață; culturi îmbătrânite s'au stins și altele tinere au răsărit din cenușa lor; dar creștinismul supraviețuiește tuturor pe unele prohodindu-le, iar pe altele îmbărbătându-le la viață.⁸⁾

Știința a adus și va aduce învățături noi, pe unele le va răsturna pe altele le va schimba, filosofia

profană, cu mulțimea sistemelor ei, este vecinic în ceartă și dispute, dar cuvintele lui Dumnezeu, date prin însuș Fiul Său, nu se vor schimba, ei vor rămânea vecinic aceleași, căci veșnic este și celce a zis că: „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece“.⁹⁾

Este cu totul greșită părerea că omul și în afară de Evangelie și ar găsi mulțumirea adevărată. Omenirea nu suferă numai de criză economică și financiară, cum le place multora să creadă, ci și de o pronunțată criză morală. Fericirea omenirii nu se poate asigura numai prin egalitatea averilor, cum cred teoreticienii socialiști, ci prin credința în Dumnezeu, dragoste și caritate.

Spiritul caritativ din timpurile apostolice trebuie reinviat în bisericile noastre și curăția morală de pe vremea primilor creștini reînălțată. Cu toate progresele omenirii, cu toată măreția zidurilor gigantice, a mulțimii fabricilor și perfecționării mijloacelor de comunicație, spitalele și închisorile sunt mai pline ca odinioară. Pe toate căile observăm progrese, dar numai materiale, nu și în domeniul moralei.

Creștinismul nu respinge progresele materiale ale timpului; noi le primim și voim să ne bucurăm de ele, dar ce folos căci ele singure nu ne pot asigura fericirea!

Creștinismul nu e negarea vieții, ci afirmarea vieții în formele ei cele mai ideale. El nu e împotriva vieții materiale decât atunci când ea domină și analizează — eliminând prin despotismul ei valorile spirituale, care trebuie să prezideze totuși la desfășurarea întregii vieți omenești.¹⁰⁾

Atâta timp cât progresul omenirii se face numai cu scopuri pur materialiste, egoiste și răzbunătoare, nu poate fi vorba de o pacificare și fericire a lumii și noi creștinii ne prezentăm cu mult mai inferiori, cu toată pretenția noastră de civilizați și culti, decât popoarele cari nu au auzit niciodată de Christos. Iată ce zice în privința aceasta tibetianul Sadhou Sundar Singh. Odată — spune Sundar Singh — mă gândeam, ce nenorocit sunt eu că m'am născut într'o țară păgână și ce fericiti trebuie să fie creștinii din Europa. Dar după ce am vizitat Europa, mi-am schimbat părerea și mulțumesc lui Dumnezeu că m'am născut între păgâni... cei mai mulți creștini din Europa nu-l cunosc pe Domnul pentru că nu-l caută și nu se roagă... ei se caută numai pe ei înșiși și buna lor stare... ei sunt numai cu numele creștini... foarte mulți se îndeletnicesc cu cărciumile și băuturile... a trebuit să constat că în Europa nu sunt de fel țări creștine, ci numai oameni singuratici creștini.

Într'o zi stăteam pe marginea unui râu din Himalaia. În apă văd o piatră strălucitoare, rotundă și foarte frumoasă. O iau și o sparg în două. Lăuntrul ei era uscat de tot. Sute de ani stătuse în valurile apelor curgătoare și totuși lăuntrul ei era uscat de tot; n'avea nici o umezeală.

Așa e și cu creștinii din Europa. De sute de ani stau sub binecuvântările evanghelice; de sute de ani curge peste ei râul evangheliei; de sute de ani trăesc în creștinătate, numai cât, vai, creștinătatea n'a intrat în ei și nu trăește în ei. Râul evangheliei curge de sute de ani peste ei și pe lângă ei, însă „apa cea vie“ n'a intrat în ei, nu curge prin ogașul vieții lor.

Dar pentru acest lucru nu e de vină evanghelia și creștinismul, ci e de vină materialismul, și cultura și știința cea fără sarea Duhului sfânt... ele au împetrit

4) Citat după Dr. theol. George Popoviciu: Religia și știința. Caransebeș 1899 pag. 18-19.

5) Citat după Dr. E. M. Cristea: Cuvântări și Pastorale. București pag. 61.

6) Dr. Gh. Popoviciu op. cit. pag. 17.

7) Prof. Dr. Gr. Cristescu: Perspective sociale și culturale în lumina Evangheliei. Bibl. „Semănătorul“ Nr. 87-89 pag. 191-192.

8) Pr. Prof. Gh. I. Ghica op. c. pag. 3.

9) Mateiu XXIV. 35.

10) Prof. Dr. Gr. Cristescu: Prin Christos la cultură. Sibiu, 1927 pag. 33.

inimile... în Europa cea creștină am văzut creștini, cari nu-l puteau înțelege pe Domnul Christos.

Eu credeam că toți creștinii din Europa citesc Biblia și sunt asemenea îngerilor; dar trecând prin țările Europei, am înțeles greșala mea. Cea mai mare parte dintre ei au obrazul alb dar inima neagră.

În țările păgâne am văzut oameni închinându-se la idoli, dar în Europa am văzut oameni cari se îndumnezeiesc ei singuri. Ei se îngrijese neîncetat numai de bani, de plăceri, de afaceri și necinstesc numele Domnului... ei se ocupă cu știința și filosofia, știu să zboare prin aer și să folosească electricitatea, dar în lucrurile cele spirituale nu înțeleg nimic... ei nu-l caută pe Christos.¹¹⁾

O regenerare morală, în locul atâtor teorii sociale, la a cărei bază să stea Evanghelia lui Christos, se cere în mod imperios în timpurile noastre. Lipsa de disciplină, egoismul, materialismul și corupțiunea, formează notele caracteristice ale vremurilor pe cari le trăim. Lumea de azi înaintea cu pași repezi spre povârnișul pierzării și în locul atâtor teorii sociale, cu pretenția de a o salva, numai o întronare a duhului Evangheliei o poate scăpa din ghiarele morții și ale pieirii căci „dacă religiunea (cea creștină) a fost bună odată, este și va fi bună întotdeauna, căci ce este bine, frumos și folositor odată, este pentru toate timpurile, iar serviciul religiunii este bine venit pentru omenire, în veci“.¹²⁾

ȘTIRI

Respectarea repausului Duminecal. Ministerul de Interne a dat următorul ordin-circular către prefectii de județe din întreaga țară: „Cu toate ordinele, ce vi s'au dat pentru respectarea repausului duminical, totuși la Minister se primesc numeroase plângeri, că în unele localități aceste dispozițiuni nu sunt aplicate. Pentruca această stare de lucruri să nu mai dăinuiească, vă rugăm să luați cele mai severe măsuri, pentruca legea repausului duminical să fie cu strictete respectată, binevoind a cunoaște, că sunteți personal răspunzător de neexecutarea prezentului ordin.“

Biserica dintr'un singur copac. În California, în orașelul Santa Rosa, s'a construit nu de mult o biserică de lemn. Aceasta au făcut-o dintr'un singur trunchiu de lemn de mammoth. Are o lungime de 30 m. și o lățime de 20 m. Turnul e de 30 m. înalt. E interesant, că din acest trunchiu, cu toate acestea, numai o parte au folosit-o, din cealaltă parte au făcut locuința pentru preot. Însă ca să crească atât, a trebuit să treacă multe mii de ani.

Contribuabilii, cari au de plătit rămășițe din impozite și taxe, vor fi scutiți în baza legii votate în luna Iunie a. c. de plata dobânzii întârziată de 15 la sută, dacă le vor achita până la 1 Octomvrie 1930.

11) Sadhou Sundar Singh: „La picioarele Stăpânului meu“. În românește de Prof. Dr. Gr. Cristescu și I. Trifa preot. Sibiu. 1929. pag. 63—64.

12) Pr. Nedelea Georgescu, op. c. p. 88.

Poșta Consiliului Eparhial.

Din considerare, că comune bisericești, aparținătoare eparhiei noastre, posed acții dela „Reșița“, împărțăm celor pe cari îi privește, că Consiliul de Administrație al Uzinelor de fier și Domeniilor din Reșița aduce la cunoștință acționarilor, că plata dividendului pe anul 1929 se va face cu începere dela 1 August a. c., plătindu-se un dividend net de 33 Lei de fiecare cupon Nr. 6 al titlurilor definitive.

Licitațiune minuendă.

Pe baza încuviințării Ven. Consiliu Eparhial ddo 8 Iunie No. 3214 E. ex 1930 se escrie licitațiune minuendă pentru zidirea bisericii ort. rom. din Bucoveți în protopresbiteratul Făgetului pe ziua de 27 August 1930 oara 3 p. m. în localul școalei primare.

1. Prețul de exclamare este 958.548 Lei având comuna bisericească se presteze în natură, cărămida, nisipul, pietrișul și cărăușile dela gara cea mai apropiată.

2. Planul, devisul de spese și condițiunile generale și speciale se pot vedea la Oficiul parohial.

3. Licitanții se obligă a depune vadiul de 10% din prețul de exclamare în bani sau hârtii de valoare.

4. Vor fi admiși la licitațiune numai anteprenori cu calificatiunea recerută: ingineri, arhitecți și maestrii constructori.

5. Anteprenorul pe care va rămânea lucrarea va solvi proectantului suma prevăzută în devis pentru elaboreatele tehnice.

6. Spese și cheltueli de drum comuna bisericească nu rebonifică nimăru.

7. Comuna bisericească va preda lucrările acelu anteprenor în care va avea mai mare încredere.

8. Contractul încheiând va avea valoarea pentru anteprenor îndată după încheiere, iară pentru comuna bisericească numai după aprobarea forului bisericesc.

9. Spesele cu încheierea contractului și timbrele cad în sarcina anteprenorului.

Bucoveți, din ședința cons. par. ținută la 6 Iulie 1930.

Alexandru Popoviciu
președinte.

Nicolae Lăzărescu
notari.

Convocare.

Membrii Cooperativei de Credit din Teregova (Teregovai Hitelszövetkezet) se convoacă prin aceasta la

Adunarea generală extraordinară,

ce se va ține la 3 August 1929 orele 11 a. m. în sala de învățământ a școalei primare de stat din Teregova, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Prezentarea bilanțului de pe anul 1929.
2. Hotărârea disolvării Cooperativei de Credit.
3. Alegerea Comisiunii de lichidare.

4. Alegerea Comisiunii de cenzori.

5. Eventuale propuneri.

Dacă la această adunare generală extraordinară nu s'ar prezenta membrii în numărul cerut de Statute, atunci *a doua* se va ține la 10 August 1930, și dacă nici aceasta nu ar fi capabilă de a hotărî; *a treia* adunare generală, care fără considerare la numărul membrilor prezenți poate aduce hotărâri valide, se convocă pe

17 August 1930, în același timp și loc și cu aceeași ordine de zi.

Teregova, la 24 Iulie 1930.

1-3

Consiliul de Administrație.

Judecătoria rurală Teregova inst. c. f.

Nr. 835/1930 cf.

Extras din publicațiune de licitație cu condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Prima Bancă Grăniarească S. A. Caransebeș contra urmăritului Petru Berzanesu din Teregova la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX. din 1881, asupra părții a imobilelor cuprinse în cf. a comunei Teregova din circumscripția judecătorei rurale Teregova Nr. 302, 3192, 3194, 3195, porțiunea urmăritului din imobilele cuprinse în cf. No. 302, No. top. 902, arat. în Potoc cl. I. de 400 stj. top. 903, arat. Potoc de cl. I. de 2/9 parte de 400 stj. p. No. top. 904 arat. în Potoc cl. I. de 2/9 parte de 386 stj. p. toate în preț de strigare în suma de lei 6000; Nr. top. 907, livadă în Potoc cl. III. 2/9 parte în preț de strigare în suma de lei 800; T. 290 livadă în Poieni cl. II. 2/9 parte 700 stj. p. în preț de strigare în suma de lei 1000; Top. 676 grădini în Potoc de 2/9 parte 100 stj. p. în preț de strigare de 100 lei; livadă în Prisaca cl. II. 2/9 parte 1 jug. 800 stj. p. în preț de strigare de 3000 lei; pag. 3192, Intravilan loc de casă de 7/27 parte de 290 stj. în preț de strigare de 800 lei pag. No. 3194 top. 902 arătură în Potoc cl. I. 2/9 parte 276 stj. p. Top. 903 arat. cl. în Potoc cl. I. de 2/9 parte 276 stj. p. N. Top. 904 arat. în Potoc cl. I. 2/9 parte de 290 stj. toate în preț de strigare de 5200 lei; N. T. 290 liv. în Poieni cl. II. de 2/9 parte 400 stj. p. în preț de strigare de 500 lei fără Nr. top. livadă de Prohodin cl. II. 2/9 parte de 300 stj. p. în preț de strigare de 400 lei; Pag. No. 3195, N. T. 902 arat. în Potoc cl. I. 2/9 parte de 1124 stj. p. top. 903 arat. cl. I. 2/9 parte în Potoc de 1124 stj. p. N. t. 904 arat. în Potoc cl. I. arat. de 2/9 parte de 1124 stj. p. toate acestea în preț de strigare de 12000 lei; Top. 290 liv. Poieni cl. II. 2/9 parte 1400 stj. p. în preț de strigare de 2000 lei; Nr. top. 676 grădină în Potoc 200 stj. p. în preți de strigare de 100 lei fără livadă în Prihodin cl. II. 2/9 parte 1400 stj. p. în preț de strigare 2700 lei. Pentru încasarea creanței de 3000 lei bani capital interese de 12% dela 26 Iulie 1929, 1/3% taxă cambială, spese de proces și de executare de 1044 lei bani fixate până acum, spese de 441 lei bani fixate acum pentru cererea de licitație precum și pentru încasarea creanței de 5000, 5000, 3000, lei bani capital și accesorii a Primei Bancă grănicerească 2025 lei și accesorii ai lui Dr. Traian Constantinovici

500 cor a casei de păstrare 249 lei și acces. a Prime Casse de Păstrare Pervovana 123 cor. și accesorii a lui Ioan Stoichescu 900 lei, 1000 lei și 6000 lei a Băncii Poporale, 800 lei a lui Petru Markon prin prezenta declarații de aderenți.

Fixează termen pentru ținerca licitației pe ziua de 21 luna August anul 1930. ora 18 p. m. în localul oficial Teregova ușa No. 11.

În baza art. 150 legea LX. din 1881 condițiunile ee licitație se stabilesc după cum urmează :

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preți mai mic de două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanțe, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. LX. ori să predeie aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX. din 1881 ; art. 21, XLI 1908).

Teregova la 2 Mai 1930.

A. Comoroșan m. p.
judecător.

Ioan Bica m. p.
director de cf.
pentru conformitate:
I. Bica director de cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 552/1930 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație

În cauza de executare pornită de urmăritorul Firma Sebeșana din Caransebeș contra urmăritului Ivanici Ion, soția sa născ. Cătuța Elisaveta, Jumanca Solomon și soția născ. Vornic Iconia dom. în Vârciorova, la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra 1/2 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Vârciorova (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) No. coalei cf. 207 No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 2502 fânaț în Copacel 1 jug. 69 stp. No. top. 2687 fânaț în Sglobe 75 stp. prețul de strigare 6700 lei; No de ord. A. II. 1-4 No top. 2806 Grădină în Bașița 750 stp. No. top. 2807 Casă No. 97/S în Bașița 17 stp. No. top. 2808/1 arătură în Bașița 416 stp. No. top. 2808/2 Grădină în Bașița 118 stp. prețul de strigare 5600 lei; No. de ord. A. III. 1-3 No. top. 3378 Arătură în Șes 129 stp. No. top. 3379 Arătură în Șes 236 stp. No. top. 3380 Arătură în Șes 1125 stp. prețul de strigare 5700 lei; No. de ord. A. +1 No. top. 339 Grădină în intravilan 698 stp. prețul de strigare 3250 lei; No. de ord. A. +2 No. top. 2549 Fânaț în Copacel 1572 stp. prețul de strigare 4900 lei; Imobilul cuprins în coala cf. No. 269 a comunei Vârciorova: No. de ord. A. +1 No. top. 2695 Fânaț în Sglobe 1 jug. 173 stp. prețul de strigare 11.000 lei: 1/2 parte din imobilul cuprins în coala cf. No. 300 a comunei Vârciorova: No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 2746 Fânaț în Bașița 127 stp. No. top. 2749 fânaț în Bașița 162 stp. prețul de strigare 1200 lei; No. de ord. A. II. 1-2 No. top. 2747 arătură în Bașița 162 stp. No. top. 2748 arătură în Bașița 1152 stp. prețul de strigare 1200 lei; No. de ord. A. +1 No. top. 3790 Grădină în Izlaz 176 stp. prețul de strigare 275 lei; Imobilul cuprins în coala cf. No. 306 a comunei Vârciorova No. de ord. A. +2 No. top.

3924 fânaț în Dosu Mare 483 stp. prețul de strigare 3100 lei; în fine imobilul cuprins în coala cf. No. 961 a com. Vârciorova: No. de ord. A.+1 No. top. 2694 fânaț în Sgloabe 1 jug. 127 stp, prețul de strigare 11.000 lei.

Pentru încasarea creanței de 22.000 lei capital interese 12% de la 10 Noiembrie 1927, spese de proces și de executare de 2332 lei, fixate până acum, spese de 1348 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua **de 25 August 1930 ora 10 a. m. la casa comunală a comunei Vârciorova.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI. 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat de art. 42. LX. 1881, ori să-i predea aceluiași delegat chitanța de depositarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170. legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 12 Aprilie 1930.

Leo Pető m. p. judecător.

Pentru conformitate:

D. Lăzărel dir. cf.

Judecătoria rurală Teregova Inst. cf.

Nr. 1169/1930. c. f.

Estras din publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Iacob Dragulescu domiciliat în Teregova contra următorului Petru Cristescu domiciliat în Teregova la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din Legea LX. din 1881, asupra imobilelor înscrise în c. f. a comunei Teregova din circumscripția judecătoria rurale Teregova, Nr. 3854, Intravilan și casa în preț de strigare de 150000 Lei și imobilul Nr. top. 295, Criva, de 1 jug. 200 stj p. arător în preț de strigare de 10000 Lei.

Pentru încasarea creanței de 40000 Lei — bani capital interese de 10% de la 26 Octomvrie 1926 spese de proces și de executare de 6898 lei, fixate până acum spese de 826 lei 50 bani fixate acum pentru cererea de licitație.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunei pentru ziua **de 21 August 1930 ora 10 în localul oficial Teregova Nr. 11.**

În baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu un preț mai mic decât jumătate adecă două treimi din prețul strigării art. 26 XLI. 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori ca să depoziteze la delegatul Judecătoresc drept garanție de 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în § 42, LX. 1881 ori se predea aceluiași delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției, și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170. Legea LX. din 1881, 21 punct XLI. 1908).

Deciziunea prezentă se va comunica.

Teregova, la 11 Iunie 1930.

A. Comoroșan m. p.
judecător

Ioan Bica m. p.
director de cf.

pentru conformitate:

I. Bica director de cf.

Aviz!

Primesc spre executare în culori de ulei tot felul de lucrări de artă bisericească ș. a. ripize, prâsnicare, steaguri, mormântul Domnului și tot felul de obiecte bisericești

Prof. Cornel G. Otonoga
pictor

8

Caransebeș, Str. Ghețării 4.

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN

din Băile Erculane

Otel cu bun renume, aproape de centru. — Apaduct lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumusețe rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Doboșan” în Băile Erculane.